

Sagsøgtes partsforklaring om forløbet den 29. november 2005

Aalborg, 22. april 2013

Retten i Aalborg,
sag BS 7-50/2007 og BS 7-235/2007

Foreningen af danske Videogramdistributører
v/advokat Johan Schlüter
Højbro Plads 10
1200 København K

som mandatar for foreningens ni medlemmer
mod

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Forretningens fysiske opbygning

Laserdisken består af fem tidligere småbutikker, der er lagt sammen. Der er én kundeindgang i den midterste butik, der har forbindelse til yderligere to butikslokaler i samme ejendom via murgennembrydninger, så de tre tidligere butikker fremstår som én.

Laserdisken har endvidere lejet to butikker i den tilstødende ejendom til kontor. Der er lavet en murgennembrydning mellem ejendommene, så der er åbent fra kontoret til butikken, der er på lavere niveau, så der er et trin ned til butikken. Det første rum ved siden af butikken er indrettet som kontor med fem arbejdspladser. Min plads er lige ved siden af butikken. Jeg sidder med ryggen til butikken, men jeg kan ofte høre, hvad der foregår. Bag kontoret er der et lille værksted. Den sidste butik benyttes som pakkerum til postordreafdelingen.

Der er passage mellem de to tidligere butikker i kontorejendommen, og der er et fælles toilet og et lille rum, der kan bruges som kantine.

Mødet med fogedretten

Midt på dagen hørte jeg butiksdøren blive åbnet og en bastant kvindestemme sige: “*Alle bedes øjeblikkeligt forlade computerne*”. Kort efter kom min medarbejder Mogens Vestergaard op til mig på min plads i kontoret. Han sagde med et stort smil: “*Du har fået besøg af nogle venner, som er kommet for at lave sjov med dig.*”

LASERDISKEN

Jeg forlod mit arbejde, og da jeg trådte ned i butikken, genkendte jeg Dorete Bager fra Retten i Aalborg fra en tidligere fogedsag og FDVs advokat Lars Segato, der engang havde prøvet at få mig erklæret konkurs. Det var ikke gamle venner. Den tredje person, som viste sig at være byrettens IT-medarbejder Thomas Førby, kendte jeg ikke.

“*Hvad drejer det sig om*”, spurgte jeg Dorete Bager.

“*Sælger du parallelimporterede film?*” spurgte hun, hvortil jeg svarede:

“*Ja, men ikke nogen, de danske selskaber har forbudt*”.

Henvendt til Lars Segato sagde hun: “*Ja, så er betingelserne opfyldt*.”

Jeg var endnu ikke klar over, hvad de var ude på, men jeg kunne regne ud, at det handlede om min parallelimport. Jeg var irriteret over fremgangsmåden, og jeg spurgte Lars Segato: “*Hvis der er nogen, der vil forbyde parallelimport, hvorfor svarer de så ikke bare på mit brev?*”

Jeg forklarede Dorete Bager, at jeg allerede i 2003 efter ændringen af ophavsretsloven havde meddelt FDV og dens medlemmer, at selvom jeg mente, at lovændringen var ugyldig, ville jeg ikke strides med videbranchen om det, så jeg var parat til at respektere selv meget generelle forbud. Hvis et medlem svarede mig, at det ville forbyde parallelimport, ville jeg respektere det for hele dets rettighedsbibliotek. Jeg og mine medarbejdere ville selv sørge for at registrere de danske udgivelser.

Dorete Bager gav mig en kuvert, som indeholdt forbuds- og bevissikringsrekvisitionen og en række bilag. Jeg bladrede hurtigt bunken igennem og konstaterede, at det handlede om min import fra USA. Jeg lagde kuverten til side på mit skrivebord, idet jeg var opsat på at vise Dorete Bager, at der ikke var nogen grund til at indblande fogedretten.

Jeg tog en kopi af mit brev til medlemmerne fra den 12. februar 2003, fremlagt i sagen som **bilag B2, ekstraktens side 35**, hvor jeg lover at respektere et forbud mod parallelimport, og jeg gav det til Dorete Bager. Jeg tog også en kopi af Østre Landsrets forelæggelseskendelse med præ-judicielle spørgsmål til EF-domstolen om infosoc-direktivets gyldighed, for jeg ville også vise Dorete Bager, at FDVs krav byggede på en tvivlsom lov. Hun tog modvilligt mod de to dokumenter. Hun sagde:

“*Det er lige meget, hvad du giver mig, så ændrer jeg ikke min beslutning*.” Hun sagde, at hun havde fået anmodningen om fogedforretningen fra “*velrenommerede firmaer*”, og så var hun nødt til at reagere. Hun tøvede, og et kort øjeblik troede jeg, at hun overvejede situationen, fordi Laserdisken er et velrenommeret firma, men hun sagde i stedet: “*Du vil få mulighed for at fremlægge bilag i justificationssagen*”, hvorefter hun introducerede Thomas Førby. Det var hans opgave at sikre adgangen til mine regnskaber.

Telefonsamtalerne med advokat Anders Hjulmand

Jeg var ikke indstillet på, at FDV skulle have mine regnskaber. Jeg ringede til advokat Anders Hjulmand, der har været min advokat siden 1987. Da jeg i sin tid gik til ham var det netop i tilfælde af, at jeg blev angrebet af FDV, men jeg var overrasket over, at det skete nu, hvor jeg troede, at vi havde sluttet fred. Anders Hjulmand sad i møde, men da jeg forklarede sagens alvor, blev han kaldt til telefonen. Han talte med Dorete Bager, og jeg spurgte hende, om jeg måtte høre med, men det tillod hun ikke. Bagefter talte Anders Hjulmand med Lars Segato.

Mens Anders Hjulmand talte med Dorete Bager, som havde lånt min plads, ringede jeg til journalist Lars Borberg fra Nordjyske Stiftstidende fra en af de andre telefoner. Først bad han mig ringe senere, for det var ikke et godt tidspunkt for ham, men da jeg fortalte, at FDVs advokat og en dommer stod i butikken og var på vej til at gå igang med en ransagning, blev han meget interesseret og sagde straks: “*Jeg kommer med det samme*”.

LASERDISKEN

Da Anders Hjulmand var færdig med at tale med Dorete Bager og Lars Segato, fik jeg røret. Anders Hjulmand fortalte, at han forgæves havde forsøgt at overtale Dorete Bager til at udsætte fagedforretningen til om eftermiddagen. Han ville gerne have haft mulighed for at sætte sig ind i sagen, og han havde foreslået, at vi alle kunne mødes på hans kontor efter hans møde. Det ville Lars Segato ikke gå med til, fordi han var kommet helt fra Århus, og han ville gerne hjem igen i god tid. Dorete Bager valgte at tage hensyn til Lars Segato.

Da jeg bagefter talte med Dorete Bager, sagde hun til mig, at det ikke betød noget, om Anders Hjulmand var til stede eller ej, for hun ville gennemføre fagedforretningen under alle omstændigheder. Hun ville ikke bryde sit løfte. Mens jeg talte med Dorete Bager, lagde jeg mærke til, at Lars Borberg kom ind i butikken sammen med fotograf Grethe Dahl.

På Dorete Bagers foranledning ringede jeg til Laserdiskens IT-medarbejder, Morten Dam Madsen. Det var hans fridag, og han var utilfreds med at blive forstyrret, men da han hørte, at fogeden stod i butikken og var parat til at tage vores computere, lovede han at komme med det samme for at hjælpe den IT-ekspert, som fagedretten havde medbragt. Lars Segato bad om at få udleveret en lagerliste, og jeg printede den til ham.

Bortvisningen af journalist Lars Borberg

Først derefter fik jeg mulighed for at tale med Lars Borberg, men jeg kunne hverken finde ham eller Grethe Dahl. Jeg ringede til Nordjyske Stiftstidende for at høre, om de vidste, hvor han var blevet af. Til min overraskelse tog han selv telefonen. Han fortalte, at han havde henvendt sig til Dorete Bager og fået at vide, at retten var sat i butikken. Hun havde bedt ham og Grethe Dahl om at gå. Lars Segato sagde til mig, at bortvisningen var for at beskytte mig.

Det gav ingen mening for mig, da jeg selv havde bedt Lars Borberg om at komme, og jeg blev vred. Jeg har et lille juridisk bibliotek, og jeg tog demonstrativt "*Den europæiske Menneskeretskonvention kommenteret af Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier*" og læste op af artikel 6, hvorefter jeg spurgte Dorete Bager, hvordan hun forholdt sig til det.

Hun så ikke noget problem i forhold til konventionen. Jeg havde haft mulighed for at ringe til Anders Hjulmand, og det var ikke hendes skyld, at han ikke kunne komme, sagde hun. Hun nævnte ikke konventionens krav om, at rettergangen skal være offentlig.

Forbuddet mod at returnere de allerede importerede film

Dorete Bager meddelte formelt, at jeg ikke måtte sælge de film, der var importeret fra USA, hvis FDVs medlemmer har danske rettigheder til dem. Jeg spurgte, om det var alle film, for nogle af dem var købt, før loven blev vedtaget, og resten var købt i god tro, fordi de enkelte selskaber ikke havde svaret på mit tilbud om at forbyde parallelimport. I forhold til Paramounts film var sagen, at Paramounts repræsentant Jan Delff Andersen efter korrespondance mellem mig og direktør Carsten Leth positivt havde meddelt, at Paramount *ikke* forbød parallelimport. Lars Segato sagde, at forbuddet skulle gælde alle film, og den besked gav Dorete Bager til mig.

Jeg sagde opgivende: "*Så er jeg nødt til at returnere alle film til leverandørerne*".

Det blandede Lars Segato sig i. Det ville han ikke tillade. Jeg kunne ikke se, at det vedrørte ham. Jeg sagde til ham, at returnering til USA netop sikrede, at jeg ikke solgte filmene i Danmark. Han ville alligevel have Dorete Bager til at forbyde, at jeg returnerede filmene. Jeg protesterede mod et formålsløst forbud, der ville give et unødvendigt tab. Jeg forklarede Dorete Bager, at det ikke var piratkopierede film, men lovlige film, der under alle omstændigheder måtte sælges i USA. Filmene ville miste værdi, hvis de ikke blev solgt eller returneret.

"*Den risiko påtager vi os naturligvis*", sagde Lars Segato, hvorefter Dorete Bager gav ham medhold og forbød mig at returnere filmene.

LASERDISKEN

Fogedforretningens videre forløb

Mens jeg diskuterede med Lars Segato og Dorete Bager, var Morten Dam Madsen ankommet for at bistå rettens IT-medarbejder. Lars Segato styrede begivenhederne og instruerede de to. Når han ville have noget nyt, protesterede jeg gerne. Så slog han op i en bog, som han viste til Dorete Bager, og hver gang fik han sin vilje. Jeg var ikke klar over, hvad han slog op i.

Lars Segato ville også have navnene på mine leverandører, og det protesterede jeg mod. Jeg har tidligere måttet skifte leverandører, fordi FDV havde lagt pres på dem og fået dem til at nægte at levere til Laserdisken. Jeg var ikke klar over, hvad FDV i virkeligheden var ude på. Jeg var sikker på, at det ikke var for at forbyde parallelimport, for det kunne de blot have sagt, men da Lars Segato ville have navnene leverandørerne, troede jeg, at det var formålet.

Jeg fortalte Dorete Bager om min bekymring og forklarede, at leverandørerne ikke havde gjort noget forkert. Salg til Danmark er helt sikkert tilladt. Selv i værste fald er det højst videresalg i Danmark, der kan forbydes. Lars Segato slog igen op i sin mystiske bog, og Dorete Bager gav ham igen medhold. Mine bekymringer for en mulig leveringsnægtelse efter pres fra FDV affærdigede hun med bemærkningen: *“Det tror jeg ikke, at de vil gøre”*.

Jeg var meget mod, at leverandørernes navne skulle udleveres. Jeg ringede til Anders Hjulmand igen for at få hjælp, men han kunne stadig ikke få Dorete Bager til at skifte mening.

Mine samtaler med Dorete Bager

Lars Segato var klar over, at det kunne have betydning, at Østre Landsret havde forelagt sagen om infosoc-direktivets gyldighed for EF-domstolen. Han drøftede med Dorete Bager, hvordan det skulle håndteres, og de blev enige om, at FDV skulle anlægge justificationssag, og så ville retten udsætte justificationssagen på EF-domstolens afgørelse.

Jeg var utilfreds med fogedrettens fremgangsmåde, men jeg respekterede, at det var Dorete Bager, der bestemte. Jeg hjalp til med at opfylde hendes krav, omend jeg protesterede mod nye krav fra Lars Segato, indtil Dorete Bager havde afgjort uenigheden. Til sidst sad Dorete Bager og jeg i kontoret og ventede på, at arbejdet med at kopiere filer skulle blive færdigt.

Dorete Bager ville have mig til at acceptere fogedforretningen og indgå en aftale, men det var jeg betænkelig ved. Jeg kunne ikke overskue, hvad konsekvenserne ville blive, så jeg gentog flere gange, at det under ingen omstændigheder måtte fremgå, at jeg var gået med til noget frivilligt. Jeg sagde det så mange gange, at Dorete Bager på et tidspunkt irriteret udbrød: *“Jeg tror nok, at jeg har forstået det synspunkt”*.

Beslaglæggelsen af mine film

Da IT-eksperterne og Lars Segato var færdige med at kopiere, troede jeg, at fogedforretningen var ovre, men så ville Lars Segato have filmene beslaglagt. Diskussionen gentog sig. Jeg sagde igen, at det var lovlige film, og jeg søgte at forklare Dorete Bager forskellen på piratkopierede film og importerede film, men Lars Segato holdt fast, og Dorete Bager gav ham medhold.

Vi gik alle tre ned i butikken og kikkede på filmene. Jeg spurgte, hvordan de ville bære sig ad med at finde ud af, hvilke film, der skulle beslaglægges. Der står jo ikke på filmene fra USA, om der findes en dansk udgave, som FDV har udgivet i Danmark.

Dorete Bager kunne godt se problemet. Hun foreslog, at vi håndterede det på den måde, at jeg selv fjernede de film, som FDVs medlemmer havde danske rettigheder til, og at jeg gemte dem et andet sted. Det var Lars Segato betænkelig ved, men Dorete Bager fik ham overtalt. Hun mente ikke, der er nogen risiko *“i dette tilfælde”*. Lars Segato accepterede først løsningen, da jeg lovede, at jeg ikke ville disponere over filmene uden fogedrettens tilladelse.

LASERDISKEN

Efter fogedforretningen

Jeg bad IT-medarbejder Morten Dam Madsen om at udskrive en liste over de "forbudte" film. Det var muligt, fordi vi registrerer de danske udgivelser og de selskaber, der har udgivet dem. Morten havde allerede i 2003 i forbindelse med mit løfte til FDVs medlemmer udviklet et program, der identificerede forbudte film. Min medarbejder Mogens Vestergaard gik derefter i gang med at fjerne de forbudte film fra hylderne, og det fortsatte han med hele natten.

Derefter ringede jeg til Lars Borberg for at fortælle ham, hvad der var sket. Jeg fortalte om den pinlige situation, jeg reddede Dorete Bager fra, da hun ikke var i stand til at gennemføre beslaglæggelsen. Lars Borberg kunne ikke forstå, at jeg havde hjulpet hende, men jeg ville videre med mit arbejde, og jeg mente ikke, at jeg kunne opnå noget ved at stille mig på tværs.

Senere sendte han mig et udkast til hans artikel til næste dags avis og bad mig kontrollere, om jeg var citeret korrekt. Jeg bad ham ændre ordet "rystet" til "overrasket" overfor påstanden om, at jeg driver ulovlig parallelimport. Hvis han ville skrive, at jeg var "rystet", skulle det være over, hvor let det havde været for Lars Segato at få sine ønsker opfyldt.

Følgende skete IKKE under fogedforretningen den 29. november 2005:

- 1) Dorete Bager gennemgik *ikke* forbuds- og bevissikringsrekvisitionen med mig.
- 2) Dorete Bager nævnte *ikke*, at sagen var anlagt mod Laserdisken ApS.
- 3) Dorete Bager brugte *ikke* ordet "Laserdisken ApS", "ApS" eller "anpartsselskab" på noget tidspunkt.
- 4) Dorete Bager spurgte *ikke* til Laserdiskens virksomhedsform eller ejerskab.
- 5) Dorete Bager bad mig *ikke* om at afgive forklaring.
- 6) Dorete Bager informerede mig *ikke* om min ret til *ikke* at udtale mig.
- 7) Dorete Bager tilbød *ikke* at beskikke mig en advokat.
- 8) Dorete Bager informerede *ikke* om, at hendes afgørelser kunne kæres.
- 9) Dorete Bager fortalte *ikke*, at min accept af at forestå den praktiske håndtering af beslaglæggelsen ville blive betragtet som afkald på retten til at kræve erstatning.
- 10) Advokat Anders Hjulmand blev *ikke* kontaktet i forbindelse med drøftelserne om forbud mod videresalg, om forbuddet mod returnering af parallelimporterede film eller i forbindelse med aftalen om, at jeg selv håndterede beslaglæggelsen.

Følgende personer var IKKE til stede under fogedforretningen den 29. november 2005:

- 1) Landsdommer Eskild Jensen fra Vestre Landsret var *ikke* til stede.
- 2) Landsdommer Torben Geneser fra Vestre Landsret var *ikke* til stede.
- 3) Landsdommer Peter Buhl fra Vestre Landsret var *ikke* til stede.

Aalborg, den 22. april 2013

Hans Kristian Pedersen